Utraque pars Calcuttae anno 1849 edita est. Prioris argumentum Weber in Zeitschrift D. M. G. VII, 582. enarravit. De codicibus Parisiacis cf. Hamilton, p. 79; de Berolinensibus Weber Catal. p. 165.

Codex post annum 1810 exaratus est. (Wilson

341.)

335.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 188. Long. 10. Lat. $5\frac{1}{2}$. Linn. 23–25.

Foll. 1-147^a. Panchatantram, narrationes Vishņuṣarmani auctori tributae. (A.)

Lib. I. fol. 63^a; II. fol. 87^a; III. fol. 107^a; IV. fol. 128^b; V. fol. 147^a.

In foliis 1^b. et 2^a. lacunae nonnullae exstant. Ceterum haec voluminis pars, anno 1653 satis accurate exarata, ex eodem codice atque Hamburgenses H. I. videtur transscripta esse. (Marsh 328^a.)

336.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 200. Long. $13\frac{1}{2}$. Lat. 5. Linn. 8.

Panchatantram. (B.) Incipit: प्रणम्य विम्नहतारं गणा-ध्यक्षमुमासृतं नीतिशास्त्रिमिदं वक्ष्ये कथामार्गेनिबंधनं १ वंदे सरस्वतीं नित्यं etc.

Lib. I. fol. 91^a; II. fol. 126^a; III. fol. 163^b; IV. fol. 181^a; V. fol. 200^a. Textus anno 1848 Bonnae a Kosegarten editus est.

Codex anno 1800 exaratus est. (Wilson 240.)

337.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 200. Long. 14. Lat. $5\frac{1}{2}$. Linn. 11.

Panchatantrae libri tres primi. (C.) Lib. I. fol. 60^b; II. fol. 81^a; tertius desinit in verbis: श्रारीरमकृतिदिव कृतमा = p. 203, 6. ed. Bonnensis.

Codex post annum 1810 exaratus est. (WILSON 244.)

338.

Lit. Bengal. Charta Ind. Foll. 173. Long. 16. Lat. $4\frac{1}{2}$. Lineae usque ad fol. 98. senae, postea quinae.

Folia 1-100. *Hitopadeṣam*, fabularum collectionem notissimam, continent. In codice nostro, post annum 1810 exarato, disticha satis multa omissa sunt.

Prol. fin. in fol. 3^b; lib. I. fol. 28^a; II. fol. 55^b; III. fol. 80^b; IV. fol. 100^a.

De codice Havniensi cf. Westergaard, p. 100; de Berolinensi Weber, p. 164. (WILSON 39^a.)

339.

Folia 136-144. (linn. 7-11.) Mádhavánalákhyánam, quo libello Mádhavánalae et Kámakandalae amatae res gestae oratione soluta, versibus intermixtis, satis infacete narrantur. (A.) Incipit: प्रणंम्य पर्या भत्त्वा हंसयानां सरस्वतीं तस्या प्रसादमासाद्य करिप्पामि कथानकं १॥ पुप्पावती नाम नगरी तत्र गोविंदचंदो (Govindachandro B.) नाम राजा ॥ तस्य राग्नीनां (rájnínám) सप्तश्चतानि ॥ तासां मध्ये रूद्रमहादेवी पट्ट-राज्ञी वर्ज्ञते ॥ etc. तस्य राज्ञो गृहे माधवानलनामा पुप्पचटुको (पुप्पनाटको B.) स्ति ॥ रूपेण मकरध्वजः ॥ शास्त्रोण ब्रहस्पतिः ॥ तस्य रूपेण सर्वा नागरिकस्त्रियो मोहिताः । E Pushpávatí urbe exsul, Mádhavánala Kámavatím ad Kámasenam regem pervenisse, postremo Vikramádityam patronum invenisse dicitur.

Disticha ornamenti causa addita maximam partem ex aliis libris excerpta, nonnulla dialecto populari quadam, nisi fallor Hindí, scripta sunt.

Haec folia seculo superiore exarata sunt. (Walker 190°.)

340.

Foll. 59-78. Ejusdem narrationis recensio paulum copiosior, Anandae, Vidyádharae discipulo, auctori tributa. In fine enim haec leguntur: इति श्रीविद्याधरभट्ट- शिष्ये आनंदाभिधेन कृतं माधवाभिधानं नाम नाटकं समाप्तं॥ qua subscriptione, haud scio quo jure, libello comoediae titulus datur.

Haec voluminis pars anno 1821 a Parasulála exarata est. (Wilson 308°.)

341.

Foll. 65-67. Fabulae duae oratione soluta scriptae. Prior, Ṣakunyupákhyána, qua societas a Duryodhana cum Ṣakuni inita narratur, incipit: पुरा निष्ठिलराजन्यगणविद्वज्ञनमंडलीपरिमंडितायां दुर्योधनसभायामेकदा युधिष्टरः समाययौ
तमवलोक्य छहो छागछ कुंडेति दुर्योधन छाजुहाव।. Altera, Ṣakaṭáropákhyána, Ṣakaṭárae simiae prudentia praedicatur. Incipit: पुरा को पि राजा महानासीज्ञत्समीपे शकटारनामा वृद्धकपिरेकः स्थितः स तु वहुगोष्टीकः राजा तडाक्य वहु मन्यते
सम राजगृहस्थिता कापि दाशी प्रत्यहं वाजिशालाडारवद्धमेकं मेपं
सकौतुकं करायातेन भीषयामासं. Finis desideratur.

Haec folia exeunte seculo superiore exarata sunt. (Wilson 426^h.)